

ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΟΛΦΕΤΑΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΔΡ. 10.

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ ΔΕΚΤΑΙ.

ΔΙΕΥΘΙΝΤΗΣ ΚΑΙ ΣΥΝΓΡΑΚΤΗΣ.

ΑΛΛΟΔΑΠΗΣ ΦΡ. 10.

**Ὁ Γζάννης κι' ὁ Μαρῆς,
μιλοῦνε κι' ἀπορετς.**

Γ. — Εἶναι λοιπὸν κατάστασις αὐτὴ, μωρὲ Μαρῆ,
τόσον καιρὸ τὸ κόμμα μας νάβαι στὴν ἐξουσία
κι' ἐν τούτοις ἀπὸ τοὺς φίλους μας κανεὶς νὰ μὴ μπόρῃ
καμμιὰ γιὰ τὸ στραχὶ του νὰ λάβῃ προστασία;
Μωρὲ τί κόμμα εἶν' αὐτὸ ποῦ διασλεπαρέτο;
Δὲν πᾶ νὰ πέτῃ νὰ πνιγῇ κάτου στὸ Λαζαρέτο!

Ἐγὼ δὲν ξέρω δηλαδὴ τί διάλογο ζητοῦμε!
Φαίρι βλέπω μοναχὰ τοῦ Κόντε πὼς κρατοῦμε.
φαίρι γιὰ νὰ βόσκεινε ὄλο δικαί του φίλοι
κι' ἐμεῖς οἱ ἐν τοῖς πράγμασιν νὰ χάσκουμε σὰ σῦλοι.
Μωρὲ τί κόμμα εἶν' αὐτὸ μουντζες καὶ συφορά του!
Χαλάλι του, μωρὲ Μαρῆ, κι' αὐτοῦ τοῦ Μομφερράτου
ποῦ τὸν ἐσαγνήψανε μ' αὐτὸ τὸ πορτοφύλι
καὶ μπόσικος ἐφάνηκε καθὼς εἰ ἄλλοι ὄλοι.

Ὁ βασιλεὺς μᾶς κάλεσε τιμὸν νὰ μᾶς δώκῃ
γιὰ νὰ διατηρήσουμε τὸν Καρπεθερότικη;
Καὶ πὼς τὸ κράτος δηλαδὴ ἐμεῖς θὰ κυβερνήσουμε
ἀφοῦ καὶ δὲν δύναμεθα τ' αὐτὶ μας νὰ κουνήσουμε;

Γιὰ τούτηνε τὴν ἀλλαγὴ πῶλαβε τὸ γκούβερνο
μιά παροιμία παλαιὰ παράδειγμα σοῦ φέρνω
πὼς ἄλλαξεν ὁ Μανωλῆς
κι' ἔχει τὰ βούχα του ἄλλοιῶς.

Κι' οἱ δυὸ ἀπὸ τὰ δάχτυλα τοῦ βασιλεῖα δεμέναι
σὰν τσαρλατάνα χάρτινοι χορεῦσαι εἰ καυμέναι
εἰ σοβαροὶ πρωθυπουργοί
μωρὲ δὲν πᾶνε στὴν ὄργῃ
δὲν πᾶ ν' ἀφανιστοῦνε

πῶδρῆθησαν εἰς βάρος μας νὰ συνεταιριστοῦνε!

Μιά τέτοια βρωμοσυντροφιά καθόλου δὲν συσταίνει
κι' αὐτοὺς ποῦ τὴν ἐκάμανε κι' αὐτὸν ποῦ τοὺς βασταίνει,
ἀλλ' ἐπειδὴ τὸ γεγονός συμβαίνει στὴν Ἑλλάδα
ποῦν ὅλα μας τὰ πράγματα κουρλά καὶ μπατσελάδα
δὲν μᾶς ἐκπλήττει ὁ δεσμός αὐτὸς ὁ φοικαλέος
ἀφοῦ καὶ εἶναι μάλιστα ἰδέα βασιλέως.

Καλὸ ταξίδι, βασιλεῖα, λέγε στοὺς μεταιάστες
κι' ἐτούτες τίς παράνομος τίς ἐταιρεῖες ἄστες
στὸ κράτες νὰ ὑπάρχουνε μ' αὐτὴν τὴν ἄδειά σου
γιὰ νὰ μὴ βρίσκῃς πρόσκομμα ποτὲ στὰ σχέδιά σου
καὶ γιὰ νὰ μένουμε κι' ἐμεῖς κατευχαριστημένοι
πὼς ἔχουμε κυβέρνησι βασιλαγαπημένη.

Τι πᾶ νὰ τῆ ὁ ἀθεοπὸς πᾶχαι κακοτυχία!
Δυὸ ὑπουργοὺς ἐβγάλαμε σ' αὐτὴν τὴν ἐπαρχία
κι' ὁ ένας γνωστὸς ἔχοντας μὲ πόσιστα διάσημα;

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΕΟΥΡΙΟΥ
ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ
ΑΔ. 5444Φ30064

ἐπῆγε ἀποκλειστικῶς νὰ φορτωθῆ παράσημα·
κι' ὁ ἄλλος ὁ νομομαθὴς καὶ ῥήτωρ ἐν τοῖς πρώτοις,
ἐπῆγε β ο η θ η τ ι κ ὸ ς νὰ γίνῃ στρατιώσης!

=

Ἐνα ζευγάρι, βρὲ Μαρῆ, μινίστρος ἀποχτήσαμε
καὶ μέχρις ὥρας τίποτα μ' αὐτοὺς δὲν ἐξεστήσαμε.

Κι' οἱ δύο πολλὰ μᾶς ἔπαινε, κι' οἱ δύο πολλὰ μᾶς τάξανε,
κι' οἱ δύο σὰν ἦλθαν στὴν ἀρχὴ δὲν μᾶς ξανακυττάξανε.

Κι' ἐτοῦτος μὲ τὰ γράμματα κι' ὁ ἄλλος μὲ τοὺς τρόπους,
μᾶς ἐκροοῖδέψανε τοὺς ἀγαθοὺς ἀνθρώπους
κι' ἐνῶ περνοῦν δυσβάστακτοι τῆς δυστυχίας ὥραι,
φάτε μᾶς λένε μοναχά, ὑπουργικὸ ὄνορε.

=

Δύο μεγάλους ὑπουργοὺς ἐγέννησ' ἡ πατρίδα,
δύο τραπαμέντα μοναχὰ ἀπὸ τὸν ἕναν εἶδα·
κι' ἀπὸ τὸν ἄλλο τὸ σφῶ, λόγια πολλὰ γραμμένα
κι' ἔργα πολὺ εὐάριθμα γιὰ μὴν πῶ κανένα.
Κι' εἶν' ἡ ἀξία βέβαια, μεγάλη τῶν ἀνθρώπων
ἀλλὰ κανένα ὄφελος δὲν ἔφερε στὸν τόπον.

=

Μωρὲ τί κόμμα εἶν αὐτό; Δὲν θέλω νὰν τ' ἀκούσω·
χιλίες φορὲς καλλίτερα νάχω τὸ Μονοκροῦσο
γιὰ κάθε κουτσοθέλημα,
παρὰ νὰ βγάλω ὑπουργοὺς πεῦ μόνον ἔχουν μέλημα,
πῶς περισσότερον καιρὸν στὰ πράγματα νὰ μείνουν
κι' ἔχι ποτὲ ὄφελιμοι στὸν τόπο τους νὰ γίνουν.

=

Μ. — Σήμερα μῶχασες τὸ νοῦ μὲ τὰ πολιτικὰ σου;
ποιὸς τ' ἀμπαδάρει, βρὲ κουτὲ, τὰ λόγια τὰ δικὰ σου;
Βρὲ Γιάννη μὴν ἀνησυχήσῃς κι' ὁ κόσμος δὲν ἀλλάζει·
αὔριο πέφτει ἀφθονο τοῦ νίκελ τὸ χλαζι,
αὔριο πᾶς καὶ κάθεται σὲ σάλες πῶχουν λούσο
κι' ἔχι μονάχα λησμονᾶς τὸν μπάρμπα Μονοκροῦσο,
παρὰ κι' ἡ γλῶσσα σου αὐτὴ νὰ βράζῃ θ' ἀρχινήσῃ
ὑπὲρ τοῦ ἐθνομάρτυρος πεῦ θὰ σὲ συμφωνήσῃ.

=

Γι' αὐτὸ περὶ πολιτικῶν μὴ μοῦ μιλήσῃς ἄλλο.

Γ. — Ἐστραβωθήκαμε, Μαρῆ, κι' οἱ δύο μας στὸ μπάλο
κι' ἐπαρλεῖψαμε πολλοὺς στὴ φούρια μας ἀπάνω·
καὶ τὸ Λεβέρδο δηλαδὴ ξεχάσαμε τὸν Πάνο,
καὶ τὸ Σταθάτο τὸ γιατρὸ ποῦνε γιὰ μάτια φίνος.

Μ. — Ἐλησημονήθη δηλαδὴ κι' ὁ Ἀχιλλεὺς ἐκεῖνος
πεῦ τοὺς ὀγκόλιθους ἐκεῖ ἀπέναντί μας στρώνει,
καὶ ὡσεὶ χόρτος ἐπ' αὐτῶν ἀρχίζει νὰ φυτρώνει.

Γ. — Ἐστραβωθήκαμε Μαρῆ καὶ μὲς τὸ νταβατοῦρι
ξεχάσαμε τὸ Σολομὸ ποῦθ' ἀπὸ τὸ Ληξοῦρι
ξεχάσαμε καὶ τὴν κυρὰ τοῦ ξένου τοῦ κυρίου.

Μ. — Μὰ κείνον τὸ διευθυντὴ τοῦ Καπνακοπτηρίου,
πεῦ ἔστειλε σὲ μιὰ γωνιά χωρὶς νὰ κάμῃ πάσο,
ποτὲ δὲν ἐπερίμενα πῶς θένα τὸν ξεχάσω.

=

Γ. — Οὐ μὴν ἀλλὰ κάθε κυρὰ καὶ κάθε δεσποσύνη,
κακὰ θὰν ταῦρη, βρὲ Μαρῆ, ἀφ' τὴν τσαγκαροσύνη
πεῦ τὴν ἐπεριφρόνησεν τὴν κακομοιριάσμένη,
καὶ δὲν τὴν εἶχανε κι' αὐτὴ στὸ μπάλο καλεσμένη.
Ἐγὼ δὲν ξέρω τὸ γιατί ταπεινῶσι τοὺς φέρονει,
ἀν τὸ χουσὸ τὸ χέρι τους τὸ ὄωσον σὲ τσαγκάρη,
ἀφοῦ αὐτὸς, μωρὲ Μαρῆ, στὸ μέτρο πεῦ τοὺς πέρνει
πιάνει καὶ τὸ ποδάρι!

=

Μ. — Μεγάρι νάπιανα κι' ἐγὼ ὅσα τσαγκάρης πιάνει.

Γ. — Τὴν ἔμαθες τὴ σύλληψι τοῦ Κάτσηνου τοῦ Γιάννη;
Ἐέρεις καὶ τὸ καλλίτερο μωρὲ Μαρῆ, ἀπ' οὔλα,
πῶς μὲς' ἀπὸ τὸν καφενὲ πῶπαιζε τοκοποῦλα
ὁ σταυρωτὴς τὸν ἄρπαξε· κι' ὁ Γιάννης ὁ καυμένος
ἀντὶς πεῦ ἐπερίμενε πῶς θάβγη κερδεμένος,
ἀντὶς πεῦ ἐκαρτέριε λουκοῦμι νὰ κερδέξῃ
ἐβγήκε λειποτάχτης τοῦ ὀγδοῦντα ἔξη.

=

Στὸ κλασικὸν βασιλεῖον πεῦν' ὄλο ἀτάξια,
ἐπιάσανε τὸν Κάτσηνο ἐπὶ λειποταξία
ἄνθρωπο πεῦ στὸ βίο του ποτέ του δὲν ἀτάχτησε.
Κι' ἀφ' τὸ μπιλιάρδο μοναχὰ μπορεῖ νὰ λειποταχτησε.

Μ. — Καὶ τώρα πεῦ τὸν ἔχουνε τὸν ἄμοιρο τὸ Γιάννη;

Γ. — Ἴσια μὲ τὴν Πρωτεύουσα τὸ πήγανε σεργιάνι
κι' ὡς νὰ πεισθῇ ὁ ὑπουργὸς γιὰ νὰ τὸν ἀπολύσῃ
ὅλα τὰ κρατητήρια τοῦ κράτους θὰ γυρίσῃ·
Γύρευε πόσο θὰ βαστᾷ τοῦ Κάτσηνου τὸ πάθος
ὅσο δὲ φανερώνεται πῶς εἶναι κατὰ λάθος!

=

Μ. — Εὐζώνους εἶδα νὰ γυρνοῦν στὸ δρόμο, μωρὲ Γιάννη
κι' ἀρχινήσε κανονικὴ τρεμουλα νὰ μὲ πιάνῃ
μήπως τοῦ Κάτσηνου κι' ἐγὼ πάθω τὴν ἱστορία.

Γ. — Αὐτοὶ θὰ κηρυγῆσουνε τίς κόττες στὰ χωρία.
Ἄδυνατίσαν στὸ στρατὸ αὐτὰ τὰ παλληκάρια
κι' ἦλθαν νὰ κάμουν εἰσιτα μ' αὐγὰ καὶ μὲ κριάρια.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

Καὶ τώρα φώναζε, Μιχῆ, γιὰ νὰ τὸ μάθουν ὅλοι
 πῶς κατ' αὐτὰς μᾶς ἔχονται καὶ τὰ νερά στὴν πόλι
 κι' ἐγκαίνεια θὰ γίνουνε μὲ θόρυβο μεγάλο
 κι' ἴσως νὰ κάμουν καὶ γι' αὐτὰ κανένα νέα μπάλο
 νὰ πληρωθῆ μὲ φεφανεῖ ἀπ' ἄρχοντες καὶ λέρες,
 τὸ κάθουνο ποῦ θὰ καῖ γιὰ μερικὲς ἡμέρες.

ΑΝΟΙΞΗ

Μὲ τ' ἀνθισμένο τῆς στεφάνι,
 μὲ τῆ γλυκειά τῆς εὐωδιά,
 ἤλθε νὰ μὲ γλυττώσῃ ἀπὸ τὴν πλάνη,
 γὰ μ' ἀναστήσῃ τὴν καρδιά.

Ἦταν τ' ἀηδόνι πῶλαλοῦσε
 γιὰ νὰ τ' ἀκούω νὰ μεθῶ
 ὁ ἄγγελος ποῦ μ' ἐφίλοῦσε
 γιὰ νὰ μὲ πάρῃ νὰ σωθῶ.

Χαθήκανε τῆς ἀνοιξῆς τὰ λόγια,
 κι' ἡ ἔμορφιά, κι' ἡ εὐωδιά κι' ἡ νειότη
 καὶ τώρα μὲ χειμῶνος μοιρολόγια
 θρηγῶ ποῦμαι στὴν κόλαση τὴν πρώτη.

Φλάκ-Φλούκ.

ΣΕ ΜΙΑ

Πῶς τὸπαθες, στὴν ὡμορφὴ σου μέση
 ποῦ τόσοι τὴν ἐζήλεψαν μεγάλοι,
 ν' ἀφήσῃς ἔτσι ἀσπλαχνα νὰ πέσῃ
 τὸ πρόστυχο τὸ χέρι τοῦ μπακάλη;

Πῶς τὸπαθες ἐσὺ ποῦσαι ποζέ
 καὶ μόνον ὀμιλεῖς μ' ἀριστοκράτες
 ν' ἀφήσῃς νὰ σὲ πιᾶσουν ἀγκαζέ
 ἀνθρώποι ποῦ ζυγίζουνε πατάτες;

Πῶς τὸπαθες μιὰ τέτοια ψηλομύτα
 ποῦ τόσον συνηθᾶς τὸ μίλμερσι,
 νὰ πᾶς μ' ἓνα μπακάλη ντρίτα, ντρίτα,
 στοῦ Λούζη τῆ μποτέγα γιὰ κρασί;

Σ' αὐτὸν τὸν πολυθρόλλητο χορὸ
 ἐπιτηδὲς ἐκίνησα κι' ἐπῆ
 γιὰ νὰ σὲ ἰδῶ καὶ κάπως νὰ χαρῶ,
 πῶς ἔχεις τοῦ συρμοῦ φιλανθρωπία!

**ΕΠΙ Τῆ ΑΝΑΧΩΡΗΣΕΙ
 ΤΟΥ ΣΕΒΑΣΤΟΥ ΦΙΛΟΥ ΜΟΥ Δ. ΔΑΡΑ.**

Εἶναι νομίζω περιττὸν καὶ πάλιν νὰ τὰ ποῦμε
 γι' αὐτὴν σου τὴν μετάθεσιν πόσον κι' ἐγὼ λυποῦμαι
 ὡς ὅλοι ἐλυπήθησαν οἱ φίλοι πατριῶτες
 πολὺ δὲ περισσότερον οἱ μαῦροι Ληξουριῶτες
 ποῦ νὰ ξεχάσουν δηλαδὴ οὐδέποτε δὲν πρέπει
 πῶς πρῶτος τὸν ἐράντισες τ' ἀμπέλια καὶ τὴν τζέπη.

Καλὸ ταξεῖδι τὸ λοιπὸν ἀγαπητὲ πρεσβύτη
 καὶ θὰ θυμῶμαι γιὰ πολὺ
 τῆ συντροφιά σου τὴν καλὴ
 καὶ τὸν καφφέ ποῦ μῶδινες συχνὰ πυκνά στοῦ σπῆτι.

Γ. ΜΟΛΦΕΤΑΣ.

ΤΟΥ ΧΟΡΟΥ

Ἐπῆγες στοῦ χορὸ γιὰ νὰ χορέψῃς,
 ἐπῆγες τοὺς φτωχοὺς γιὰ νὰ συνδράμῃς
 μὰ πῆγες κι' ἓνα ἐγκλημα νὰ κάμῃς,
 ἐμὲ τὸν πιὸ φτωχὸ νὰ μὲ ληστέψῃς.

Σ' ἐσῆκωσα κι' ἐκάμαμε μιὰ βόρτα,
 — τί δόξα γιὰ τὴ ἀπλυτὴ ποδιά μου! —
 κι' εὐθύς καθὼς ἐβγήκ' ἀπὸ τὴν πόρτα
 αἰσθάνθηκα πῶς μῶλειπ' ἡ καρδιά μου.

"Ένας.

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΚΑΛΑΥΡΙΑΣ

Ἀπεβίωσεν ἐννενηκοντούτης ὁ συμπολίτης μας
ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΚΑΛΑΥΡΙΑΣ τύπος χρηστοῦ καὶ
 ἐναρέτου ἀνθρώπου, διατηρήσας διὰ μόνῃς τῆς προ-
 σωπικῆς του ἐργασίας ἐπὶ ἔτη ἱκανὰ τὴν ἀπορφανω-
 θεῖσαν πολυμελῆ οἰκογένειαν τοῦ ἀδελφοῦ του Διο-
 νυσίου.

Συλλυπούμεθα ἐγκαρδίως τοὺς ἀνεψιοὺς καὶ λοι-
 ποὺς συγγενεῖς του.

Ἐπίσης ἐν ὠρίμῳ ἡλικίᾳ ἔξεμέτρησε τὸ ζῆν ἄν-
 θρωπος ἀγαθὸς καὶ πατὴρ φιλόστοργος ὁ **ΓΕΡΑΣΙ-
 ΜΟΣ ΜΕΤΑΞΑΣ ΔΑΣΚΑΡΑΤΟΣ** ἐκ Μεταξάτων
 τῆς Λειβαθοῦς.

ΑΙΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

ΑΝΟΙΚΤΗ ΕΠΙΣΤΟΛΗ

Πρὸς τοὺς ἀξιοτίμους Κεφαλλήνας.

Ἀπομακρυνόμενος ἐκ τῆς πολυφιλήτου ταύτης Νήσου καὶ μὴ δυνάμενος νὰ ἐκφράσω ἰδίᾳ ἐνὶ ἐκάστῳ τῶν πολλῶν φίλων, γνωρίμων καὶ μὴ γνωρίμων μου τὰς διαπύρους εὐχριστήσεις καὶ ὑψίστην ὑποχρέωσίν μου διὰ τὰ ζωηρῶς ἐκδηλωθέντα ὑπὲρ ἐμοῦ εὐμενῆ καὶ συμπαθητικώτατα αἰσθήματα, εθεώρησα καθήκον μου ἵνα ἐκφράσω ταύτας δημοσίᾳ πρὸς πάντας μὲ τὴν εἰλικρινῆ καὶ λίαν εὐγνώμονα διαβεβαίωσίν μου, ὅτι οὐχὶ μόνον δὲν θέλω λησμονήσαι ποτὲ τὴν ἐξαιρετικὴν ταύτην ἐκτίμησιν καὶ συμπάθειαν, ὧν ἔτυχον ὑπὸ τῶν φιλοξένων καὶ εὐγενῶν Κεφαλλήνων, ἀλλὰ τὸ ἀρετικὸν καὶ ζωηρὸν τοῦ αἰσθήματος τῆς εὐγνωμοσύνης καὶ ὑποχρεώσεώς μου, ὅπερ μὲ κρατεῖ ἐν ἄκρᾳ συγκινήσει, θέλει μὲ ἀκολουθήσῃ ἀμείωτον καὶ πέραν τοῦ τάφου.

Ἀπερχόμενος ἐκ τῆς εὐάνδρου ταύτης Νήσου, ἀποκομίζω τὰς εὐχαριστοτέρας καὶ λαμπροτέρας ἐντυπώσεις πιστοποιῶν δημοσίᾳ καὶ μακρὰν πάσης φιλοφροσύνης, ὅτι οἱ Κεφαλλῆνες εἰσὶν λίαν φιλόξενοι, ὑπὸ τὴν καλῶς ἐννοουμένην φιλοξενίαν, εὐγενεῖς καὶ χριστιανικῶς καὶ ἑλληνοπρεπῶς πεπολιτισμένοι. Ἐν ἐνὶ λόγῳ τον Κεφαλλῆνα χαρακτηρίζει ἡ πρακτικὴ δραστηριότης, τὸ θετικὸν τοῦ νοῦς, ἡ ἀδιάφθορος ἑλληνικὴ νοσημοσύνη καὶ ἀρετὴ καὶ ἡ ἀκραιφνεστέρα φιλοπατρία.

Καίτοι ἐπανακάμπτων εἰς τὴν ἰδιαιτέραν μου πατρίδα δὲν δύναμαι νὰ κρύψω, ὅτι κατέχομαι ὑπὸ βαθείας τῆς λύπης, ἣτις ἀναμοχλεῖ καὶ ἐκπέμπει ἐκ τῶν ἐγκάτων τῆς πολυειδῶς πεποντημένης ψυχῆς μου τὰς θερμότερας εὐχὰς ὑπὲρ τῆς προόδου καὶ εὐημερίας τῆς ἱστορικῆς ταύτης Νήσου καὶ συγχρόνως μοὶ ἐπιβάλλει ἵνα δεηθῶ πρὸς τὸν Ὑψίστον καὶ Πανάγαθον Θεὸν ὅπως καὶ ἄλλοι Κεφαλλῆνες τοὺς ὁποίους ἐγέννησεν, ἔθρεψεν καὶ ἐξόχως ἐμόρφωσεν ἡ Νῆσος αὕτη καὶ ἐξακολουθεῖ γεννώσα, τρέφουσα καὶ ἐξόχως μορφώνουσα, εὐδαιμονήσωσι καὶ μιμηθῶσι τὸ παραδειγμα τοῦ ὑπερτίμου καὶ ἐπιφανοῦς πατριώτου τοῦ ἀειμνήστου Παναγῆ Βαλλιάνου, τὸ ὁποῖον παράδειγμα ἀπὸ τοὺς παναρχαίους χρόνους πρῶτην ἤδη φορὰν θὰ στολίσῃ καὶ λαμπρύνῃ τὰς σελίδας τῆς ἑλληνικῆς ἱστορίας διὰ τε τὸ μυθῶδες τῆς δωρεᾶς καὶ τὸ ὑπέρτερον καὶ ὑπέρμετρον φίλτρον πρὸς τὴν ἰδιαιτέραν αὐτοῦ πατρίδα Κεφαλληνίαν.

Ἀποχαιρετῶν ὑμᾶς σεβαστοὶ καὶ ἀγαπητοὶ Κεφαλλῆνες δὲν θεωρῶ ἀπὸ σκοποῦ νὰ βεβαιώσω ὑμᾶς, ὅτι δὲν μνησικακῶ κατὰ τῶν εὐαριθμῶν συμπολιτῶν σας τῶν ἐν τοῖς δαπύλοις τῆς μίας χειρὸς μετρουμένων διὰ τὴν ἐνδειχθεῖσαν ὑποῦλως πρὸς με ἄδικον δυσμένειάν των καὶ δηλώσω ὑμῖν καὶ αὐτοῖς ἀνεπιουλάκτως, ὅτι οὐχὶ μόνον συγγενεῖς καὶ φίλους ἀλλὰ καὶ ἀν' ἡδυνάμην ἤθελον προσελκίσει ἀγοραστὰς σταφιδοκαρποῦ καὶ Ζουλοῦς καὶ ὄτειντότους χάριν τῶν

γενικῶν συμφερόντων τῆς Νήσου καὶ οὐδέποτε ἤθελον ἀνεχθῆ ὡς ἐκ τῶν καθήκόντων μου οὐδεμίαν κατὰχρησιν τοῦ δημοσίου χρήματος ἢ βλάβην τινὰ τῶν συμφερόντων τῆς Σταφιδικῆς Τραπεζῆς.

Μεθ' ὅλης τῆς βαθείας ὑποκλίψεως, σεβασμοῦ καὶ ἐξαιρέτου ἐκτιμήσεως.

Ὁ τῶς διευθυντῆς τοῦ ὑποκαταστήματος τῆς Σταφιδικῆς Τραπεζῆς

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΔΑΡΑΣ.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ.

Ἀπὸ καρδίας εὐχαριστοῦμεν τοὺς ἀξιοτίμους ἡμῶν συμπολίτας, τοὺς τόσον εὐγενῶς ἐκδηλώσαντας τὴν συμπάθειάν των καὶ συμμερισθέντας τὸ πένθος μας ἐπὶ τῇ ἀπωλείᾳ τοῦ προσφιλοῦς ἡμῶν θείου καὶ εὐεργέτου Γερασίμου Καλαύρια.

Ἐν Ἀργοστολίῳ τῇ 10 Μαρτίου 1901.

Η ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ ΚΑΛΑΥΡΙΑ.

Ἑλληνικὴ Ἀτμοπλοία

Γ. ΠΟΡΤΟΛΟΥ καὶ Ι. ΚΟΜΗΝΟΥ.

Τὸ ἀτμόπλοιο «ΑΣΤΡΑΠΗ» ἀναχωρεῖ ἐντεῦθεν ἐκάστην Παρασκευὴν πρῶτῃ κατ' εὐθείαν διὰ Ζάκυνθον, Πάτρας καὶ Πειραιᾶ.

Ἄφιξις εἰς Πειραιᾶ Σάββατον πρῶτῃ.

Τὸ ἀνωτέρω ἀτμόπλοιο ἐκτάκτου καθαριότητος καὶ φωτιζόμενον δι' ἠλεκτρικοῦ προώρισταὶ ἀποκλειστικῶς δι' ἐπιβάτας μὴ δεχόμενον πασῶς ἐμπορεύματα.

Ὁ πράκτωρ Π. ΖΟΥΛΛΑΣ.

Ὁ Κουρεὺς ὁ Μοντεσάντος τὸ ψαλλίδι τὸ δεινὸν ποῦχε καταγοητεύσει τοῦ Καίρου τὸ κοινὸν στὸ λιθόστρωτόν μας τώρα ἤλθε κι' ἄνοιξε κουρεῖον καὶ τὸ γράφομεν πρὸς γνώσιν τῶν καλλωπιστῶν κυρίων ὅτι τέχνη στὸ ξουράφι ὡς καλῶς καὶ στὸ ψαλλίδι εἰς τὰ χέρια του μονάχα ἀπαράμιλλον θὰ ἴδῃ καὶ συνάμα γιὰ νὰ βγάνη κάθε ἄσχημ' ὑπόψια ἔχει δυὸ χιλιάδες εἶδη ποῦ κρατοῦν ἀντισηψία.

Κι' ἂν ἐτοῦτο ποῦ σὰς γράφω νὰ σὰς πείσῃ δὲν ἀρκεῖ, νὰ μοῦ κάμετε τὴ χάρι νὰ περάσῃ ἀπὸ κεῖ.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΠΕΙΡΑΙΩΣ